

Сценарій свята "Прощання з Буквариком"

Учитель: Доброго дня, друзі! Ну от ви і подолали першу сходинку навчання - прочитали "Буквар". Настала трепетна пора прощатися з ним. Попереду у вас ще багато відповідальних сходинок, важливих знань, але перший підручник - "Буквар" - найважливіший, адже саме він відкрив вам дорогу до майбутніх знань.

1 учень:

Навкруги гостей багато -

Є бабусі, мами й тата.

Всі прийшли нас привітати

із буквариковим святом.

2 учень:

Ми з букварем навчилися читати,

про це сміливо можемо сказати.

Тепер усі читаєм залюбки

журнали, і газети, і книжки.

3 учень:

Ми букви старанно вивчали,

Із букв поставали слова,

І в мову свою ми вплітали

Чар-зілля і спів солов'я.

Учитель: Тож, давайте, дітки, під оплески привітаємо нашого Букварика!

Букварик: Добрий день, школярики!

Я мандрую по країнах,

Я з абеткою дружу,

І малечу, як зустріну,

Грамоти одразу вчу.

Я - щасливий Букварик!

Я тому радію,
Що всі діти в першій класі
вже читати вміють.
Я - святковий Букварик -
Прошу всіх на свято.
Кожну літеру всі разом
Будемо вітати.

А

Перші букви, "А" та "Б",
привітали вже тебе.
Ти і я, мій любий друже:
Ми до книжки не байдужі.
всі абетку відкривали -
букви з радістю вивчали.
Чимала у них сім'я -
З букви "А" до букви "Я".
Хто вчиться з молоду, не зазнає на старість голоду!

Б

Люба матуся варила обід -
Все готувала з любов'ю, як слід.
Картоплю, капусту кришила у горщик,
Червоний буряк - смакота, а не борщик!
Посуд чистенько в воді полощу:
Лий українського, мамо, борщу!
Страва чудова - я знаю й сама -
Кращої точно у світі нема!
Словами "Сідайте борщувати"! господиня запрошувала гостей до столу,
навіть коли борщу серед страв не було.

В

Синя квітка, наче вмига,
Сяє влітку серед жита.
Я вплету її в вінок,
Вбрана вийду у садок.
До схід сонця сяду зранку
За святкову вишиванку.
Й на сорочці серед ночі
Розцвітуть волошки очі...
Скромна волошка - окраса хлібної ниви...

Г

Вдача наша отака -
Ми утнемо гопака!
Ген, затято в боки руки:
Начувайтесь, закаблуки!
І дівчата, й парубки
Йдуть в таночок залюбки.
Навіть смуток утіка,
Як ударим гопака!
Гоп - гоп на 100 літ! Хай нас чує увесь світ!

Загадки від Букварика:

1. Стоїть веселий, світлий дім, дітей багато дуже в нім.
Там пишуть і рахують, читають і малюють. (Школа)
2. В сумці зошити, буквар. Хто до школи йде? (Школяр)
3. Хто скликає на урок дітлахів веселих?
То дзвенить шкільний ... (Дзвінок)
4. Кожен ранок йдеш до школи і в нього складаєш знову
І зошити, і книжки, як ти звеш його скажи? (Портфель)

5. То в клітинку, то в лінійку, написати тут зумій-но,

І намалювати можеш, називаюся я ... (Зошит)

6. Невеличка хатка, в ній живуть малятка.

Ми їх, гостроносих, у портфелях носим. (Олівці)

7. Не вмію читати, а весь рік пишу. (Ручка)

8. Коли хочеш ти читати, то мене повинен знати.

Всіх я розуму учу, а сама завжди мовчу. (Книжка)

Г

Гринджолята - гринджоли

В купу всіх діток звели.

Між сріблястих білих мух

Захопило дітям дух!

Гава мружить хитре око,

Підійшла до гірки боком:

- Сяду й я на гринджолята.

З гірки будете катати?

Бігли два пси , позадирали носи.

Д

О теплій місячній порі

Купалась хмарка у Дніпрі.

Дивилась в небо: чи ж не диво?

Там над Дніпром збиралась злива!

Дрібна хмариночка - плюсь-плюсь:

- В воді розтанути боюсь...

Пливла колись, пливе і нині

З Дніпром святим по Україні.

Дніпро - наша невичерпна криниця!

Е

Я сьогодні рано-рано
Припадаю до екрану:
Там екскурсія для нас,
І уже не вперший раз!
Разом з друзями я лину
І вдивляюсь в Україну:
Закарпаття, Крим, Волинь
І Дніпра небесна синь...
Милуймося красою нашої планети!

Є

Живуть у Європі різні люди.
Тож чути і мову чужу звідусюди:
Англійську, німецьку, угорську чи фінську.
А ми вподобали свою - українську.
Великі країни є й дуже малі,
Та вистачить місця усім на Землі!
Кожен із нас пам'ятає, що є
Місце в Європі для нього своє!
Ми - українці! Ми - Європейці!

Ж

Як уродить гарно жито,
Буде й людям добре жити.
Бо без хліба на столі
Сумно стане на землі!
Жене вітер жовті хвилі,
Колоски гойдає стиглі.
Довгий літній день сплива,

Через тиждень вже й жнива...

Україна - світова житниця!

З

Зоре-зоренько досвітня,

Світанкова, зоре, літня,

Заирни до нас в віконце,

А слідом запрошуй сонце.

Темряву із неба скинь,

Ляж, до вечора спочинь.

А спочивши, розгоряйся -

З ніччю, зоре, зустрічайся...

Зірок на небі незліченно, а зорі дві - світова та вечірня.

И

З віку в вік козацька слава

Завжди сяjala яскраво.

Батьківщину в ті роки

Захищали козаки.

Головне ж в козацькій долі -

Це дарована їм воля.

Пам'ять наша, певна річ.

Збереже козацьку Січ!

Ми - козацького роду! Ми - нескоримі!

І

Мають історію кожні народи,

Ріки, міста та усі нагороди.

Зміни й події помітить вона -

Дуже висока в науки ціна!

Заходам, вчинкам дасти вона лад,

Що відбулось віковіччя назад.
Також нащадкам про нас розповість,
Тому історія - бажаний гість.
Пам'ятаймо і шануймо наше минуле!

І

Колись в прадавнії часи,
Серед весняної краси
Дівчата в гай співать ходили,
Танок круг деревця водили.
Бувало заведуть гаївку,
вінком прикрасивши голівку.
Підхопить жайвір пісню вмить
і в синє небо полетить...
Не згуби ниточку традицій...

Й

Щек, Хорив і брат їх Кий
Шлях обрали нелегкий,
Заснували стольне місто
Й там надумали осісти.
Київ виріс з тих часів -
Пам'ятають Кия всі.
Місто князя знають нині
Як столицю в Україні.
Не забувай свого коріння !

К

Наче вбрана в намисто дівчина,
Над ставком запишалась калина.
Китиці стиглі висять серед віт

Кожної осені, тисячі літ!

Вдень і вночі удивляється в воду,
Замилувавшись на красну вроду...

Я повернусь, весь об'їхавши світ.

Тихо скажу їй: "Калино, привіт!"

Без верби й калини нема України.

Гра з Буквариком "Так чи ні"

- Треба гарно вам читати? Так.
- Треба менших ображати? Ні.
- На перерві пострибати? Так.
- А всі парти пописати? Ні.
- Друга треба виручати? Так.
- А татка, дідуся, бабусю? Так.
- У школі вибивайте всі шибки? Ні.
- Учителю робіть все навпаки? Ні.
- Малюків не ображати? Так.
- Завжди старших поважати? Так.

Л

Я на лелек своїх довго чекаю -

Линуть вони із далекого краю.

Тяжко негоди долаючи лють,

Майже без сил над гніздом упадуть.

Ледь відпочинуть - і знову до праці -

Лад треба дати в гніздів'ї - палаці.

Буде у домі лелечому лад -

Скоро зустрінемо в нім лелечат!

Повертайтеся, лелеченьки, до рідного дому!

М

Розквітли мальви коло двору,
Зіп'явшись високо угору.
Пелюсток ніжний оксамит
Красою прикрашає світ!
Рожеві, жовті та червоні -
Розкрили квіти очі сонні,
Та щиро дивляться на нас,
Дорожчі від усіх прикрас...
Мальва - тендітна окраса життя!

Н

Дівчата мали досить хисту
низати радісно намисто.
Зберуть на ниточку разок -
Воно й розквітне, мов бузок.
Та й у маленької дитинки
Блищать під сонцем намистинки.
На вишиванці виграють,
Дівчаті вроди додають.
Кожне сторіччя - то перлина в намисті нашої історії.

О

Відпускав козак кремезний
Чуб на лобі довжелезний.
Оселедцем називав і за вухо закладав.
Чуб оцей не задля вроди,
А ознака його роду.
Кожен знав: козацький рід
Прославляв ще пращур-дід.
Козацькому роду нема переводу!

П

На Великдень писанку
Розпишу я гарно.
Час не буду звечора
Витрачати марно.
Будуть візеруночки красні та ошатні,
Що казковим виглядом здивувати здатні.
У майбуття зі своїм мистецьким надбанням!

Р

Рушничок я вишивала,
Нитку поряд нитки клала.
Загубила часу лік,
Та все ж вишила рушник.
Працювала небайдуже -
візерунок гарний дуже:
І півні, і нагідки, і червоні ягідки!
На щастя, на долю вашому дому!

С

На віночку кожна стрічка
Майорить, неначе річка.
Кольори на різний смак
Історичний мають знак.
Мудрість, хліб, краса, духовність -
В цих стрічках життєва повність.
А писемність ця проста:
Той хто знає - прочита.
Хто вміє віночок вити - той вміє життя любити!

Т

Коло хати тин з верби.
Тин веселий, без журби.
Глек сидить, неначе сич.
Поряд - кручений панич.
Сплів дідусь той тин з лози
Якнайдалі від кози.
Бо гризе коза той тин -
Лишить глечик лиш один!

У

Місця кращого не знаю!
Світ безмежної краси:
Ріки, гори і ліси.
Де-не-де волошки в житі,
Квіти, дощтком умиті.
Жайвір в небі тріпотить,
Вітерець у гаї спить...
Наче в гайочку калина -
Це моя Україна!
Любіть Батьківщину - вона наша мати!

Ф

Впала ранком на галяву
Фіолетова заграва.
Це фіалковий килим -
Помилуємося ж ним!
З пелюсток роса скотилась,
Кожна квіточка розкрилась.
Не кажи нічого, цить -
Збережи цю дивну мить...

Заквітчалися галяви - весну зустрічають...

Х

Якось матінка сказала,

Наче вузлик зав'язала:

- Ляже хлібець на столі -

Буде щастя на землі!

Й додала до цього рідна:

- Хліб ніколи не набридне!

Бережи його, не псуй -

Божий дар оцей цінуй!

Хліб святий - то дар Божий!

Ц

Цимбаліст в Карпатах грає,

Молоточок лиш літає.

Вийшов в коло танцюрист -

Він до танцю має хист.

А мелодію цимбали ще гучніше відбивали:

Коломийку й козачок чути здалеку - цок-цок!

Грайте цимбалоньки, грайте, душу нашу звеселяйте!

Ч

Насадила моя мати

Чорнобривці коло хати.

Вони квітнуть кожен рік,

Віддаючи бджілкам сік.

Я дивлюсь - і серце тане -

Восени що з ними стане?

А як зимонька прийде,

Сон на квіти упаде...

Чорнобривці в чорнобривки біля кожної домівки...

Ш

Шаровари в козака -

Це окраса, ще й яка!

В ширину, як теє море,

Простяглося неозоре.

Не бувають вони чорні -

Лише сині та червоні.

Пасок огортає стан.

Чим же цей козак не пан?

Без шароварів і на коня не влізеш, і гопака не утнеш!

Щ

Щиглик пісеньку завів.

З висоти упав той спів.

Птах про щастя нам співає,

пісня в душу западає.

Щебетун щебече щиро.

І така в тій пісні віра,

Що щасливим буде світ

На землі ще безліч літ...

Щирий щиглик щебетун щебече про щастя...

Ь

В стародавній віки сіль возили чумаки.

В Крим Таврійськими степами

Вони їздили волами.

Сіль вкладали на возах.

Вказівний - Чумацький шлях.

Так і зветься в Україні цей зірковий розсип нині...

Хліб-сіль на рушнику - добрії наміри в серці!

Ю

Рибу ми в ставку ловили.

Юшки з неї наварили.

І скажу вам: страва та -

Невимовна смакота!

Вкину в юшку солі дрібку,

Кріп, цибулю, перець, рибку...

Ось у нас і перший гість -

Киця ласо юшку їсть!

До рибної юшки - кріп та петрушка.

Я

Явори та ясени завітали в мої сни.

Нагадали Батьківщину,

Мою любов Україну.

Крізь років далеких гамір

Гомонить зі мною явір.

Гомін їх в моєму серці

Тихим шепотом озветься.

Веди додому , ясеню! Стрічайте явори!

Букварик:

Літери усім знайомі!

До навчання знов готові?

Повертайтесь у книжки, щоб у школі діточки,

Завжди вас упізнавали, й назавжди запам'ятали!

Учитель: Сьогодні до нас, дітки завітала ще одна відома Вам гостя, дуже мудра і розумна подруга Букварика - Математика. Давайте всі дружно привітаємо її!

Математика: Доброго дня , хлопчики та дівчатка! Вітаю вас усіх і тебе, Букварику, із чудовим святом. Сьогодні я прийшла не одна - зі мною мої вірні помічники. Хто вони? Ви дізнаєтеся, якщо відгадаєте загадку:

Це не букви, хоч їх пишуть.

Десять братиків відомих.

Все підкажуть, все полічать

І у школі , і удома. Що це? (Цифри)

Математика: Молодці! Давайте їх разом назвемо! (Математика показує цифра, а діти їх називають)

Математика: Бачу цифри ви добре знаєте, а тепер спробуйте розв'язати жартівливі задачі. Готові ? Але прошу вас піднімати руку. Почнемо!

Раз до чаплі на урок прилетіло сім сорок.

Та лише з них три сороки виконали всі уроки.

Скільки ледарів-сорок прилетіло на урок? (Чотири сороки)

На травиці біля хати метушаться цуценята:

Двоє - білі наче сніг,

Двоє - чорні. Скільки всіх? (Четверо цуценят)

Мчаться на санчатах четверо малят,

Троє з них - дівчата. Скільки тут хлоп'ят? (Один хлопчик)

Каже мама-квочка: - В мене два синочки

і чотири дочки. Скільки ж діточок у квочки? (Шестеро курчат)

Сім цукерок Толя мав, дві цукерки мамі дав,

Дві - малій сестриці Олі. Тож zostалося скільки в Толі? (Три цукерки)

Математика: Молодці, дітки! Я бачу, що ви гідно подолали перші сходинки математичних знань! Так тримати! Бажаю вам тільки успіхів!

Пісня.

Учитель: Молодці, діти! Ми всі отримали велике задоволення від сьогоднішнього свята. Букварик теж задоволений, але йому потрібно прощатись і поспішати, щоб навчити читати і писати ще багатьох майбутніх першокласників.

Букварик: Бажаю вам приємної зустрічі з мудрими книгами, рости чемними, добрими, ввічливими, завжди з повагою ставитися до вчителів, батьків.

Хороше, малята, з вами. Та дивіться - вже не рано.

Приємно було слухать вас, та вже мені прощатись час!

Учень:

Спасибі тобі за добру науку,

За слово перше, за першу букву!

Жаль розлучатись нам, хоч і треба.

Ми не забудем ніколи про тебе! (разом)

Учитель:

І вам, шановні батьки, спасибі хочу я сказати

із щирим вчительським теплом.

За ночі, ті, що не доспали

Коли задачі ви рішали.

За вірність прикладів і вправ -

тут кожен батько участь брав.

Це перший крок, попереду - ще 10 років.

Отож , навчатимемсь разом !

Успішних, плідних нам уроків!

Дорога класна родино, шановні гості! Наше свято добігає кінця. Ми щиро вдячні всім, хто завітав до нас на наші перші жнива. Сподіваємося, що зібрані зернятка знань проростуть рясним урожаєм у майбутньому, а тепло сьогоднішнього свята залишиться в серцях нашого найдорожчого скарбу - дітей - назавжди!

Пісня про Україну.